

Versie 23 10 2023

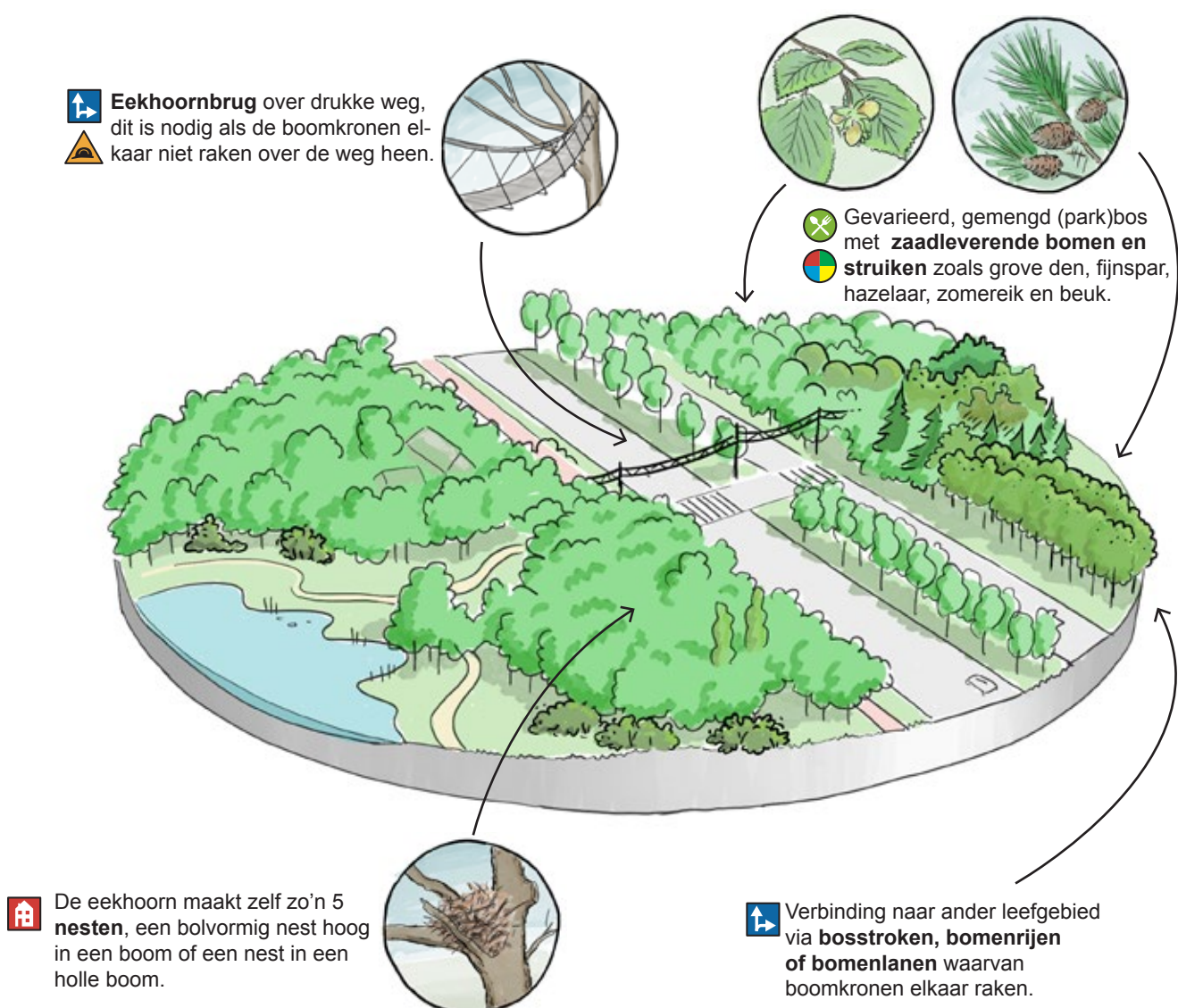
Eekhoorn

Sciurus vulgaris

stadspark

Bossen en grote parken zijn het domein van de eekhoorn, mits er genoeg te eten is in de vorm van hazelnoten, zaden van sparren en dennen, eikels en beukennoten. Via groene verbindingen gaat hij regelmatig op verkenning naar andere groene leefgebieden. Het veilig oversteken van wegen is een uitdaging: dat doet hij het liefst via boomkronen.

Verblijfplaats

Voedsel

Verbinding

Variatie

Veiligheid

Eekhoorn

Sciurus vulgaris

stadspark

Verblijfplaatsen

Een eekhoorn maakt zo'n 5 nesten op minimaal 5 m hoogte in bomen verspreid over zijn leefgebied. Nesten kunnen zijn:

- Bolvormige nesten in de boomkroon of tegen de stam van een boom (in de winter zichtbaar).
- Nesten in een boomholte (onzichtbaar).

Voedsel

- Oude zaaddragende bomen:
 - Naaldbomen minimaal 20 jaar oud (vooral fijnspar, douglasspar en grove den).
 - Inheemse eiken min. 40 jaar.
 - Beuken min. 80 jaar.
- Daarnaast bomen als walnoot en tamme kastanje.
- Vruchtdragende struiken, zoals hazelaar (ook boomhazelaar), meidoorn, krentenboom, lijsterbes, sleedoorn, gele kornoelje.
- Paddenstoelen: een beheer gericht op paddenstoelen is gunstig voor de eekhoorn.
- Voor een kleine deelpopulatie is minimaal 20 ha gemengd (park)bos nodig, waarvan 10 ha bedekt met voedselbomen en /of -struiken. Ook complexen van tuinen met grote bomen tellen hiervoor mee, mits deze op maximaal 100 m van geschikt parkbos liggen.

Verbinding

Voor de eekhoorns in de stad zijn goede verbindingen tussen de parken (maximaal 2 km) en met bosgebieden buiten de stad (maximaal 4 km) essentieel.

Eekhoorns verplaatsen zich via boomkronen en steken alleen korte onderbrekingen zonder bomen over.

Een verbingszone kan bestaan uit (in afnemende geschiktheid):

- Bosstroken met ondergroei, minimaal 10 m breed.
- Bomenlanen, waarbij de boomkronen elkaar raken.
- Enkele bomenrijen, waarvan de boomkronen elkaar raken.

Maximale onderbreking 100 m.

Variatie

Om jaarrond genoeg voedsel te vinden, moet het leefgebied zo gevarieerd mogelijk zijn, met een zo groot mogelijk variatie in boom- en struiksoorten.

Veiligheid

Het verkeer vormt een risico voor de eekhoorn. Kruisingen van een verbingszone met een weg of doorsnijdingen van het leefgebied moeten daarom worden voorzien van een goede faunapassage:

- Boomkronen die elkaar over de weg heen raken.
- Als dit niet mogelijk is: een eekhoornbrug.

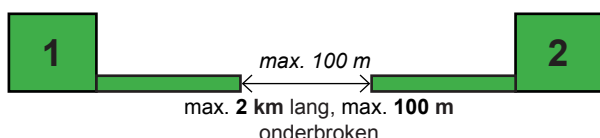
Meer informatie

- Voor de realisatie van faunapassages: de *Leidraad Faunavoorzieningen bij Infrastructuur* (2021).
- Voor beheer gericht op paddenstoelen: *Paddenstoelvriendelijk natuurbeheer*, van P.J. Keizer (2003).

Variatie en verbinding

Voor de eekhoorn geschikte parken moeten zijn verbonden met bosstroken en bomenlanen of -rijen, van maximaal 2 km lang (maximale onderbreking 100 m). Ze maken dan deel uit van hetzelfde leefgebied.

Voor de eekhoorn geschikte parken en bosrijk buitengebied moeten zijn verbonden met bosstroken en bomenlanen of -rijen, van maximaal 4 km lang (maximale onderbreking 100 m).

